

De paastoeristen

Telkenjare kent de kust rond Pasen een toeloop van toeristen die aan de Noordzee een korte vakantie willen doorbrengen. De periode varieert meestal van drie dagen tot twee weken.

In Oostende is het nog altijd zo dat alles wat van het toerisme leeft, enkele weken voor Pasen een laatste opknapbeurt krijgt. De terrassen worden buiten gezet en de brouwerijen zijn druk in de weer om hun bestellingen te

leveren.

De Engelse toeristen

De traditie dat Engelsen in groep naar *the continent* komen, dateert al van tussen de twee wereldoorlogen. Een groep werd soms samengesteld uit vrienden die in dezelfde pub kwamen of supporters van een voetbalploeg of ook nog spelers van een lokale voetbalploeg.

Kortom, Oostende kreeg vooral heel wat luidruchtige groepen, met toeristen die hun keelgat wijd konden openzetten op te zingen... of te drinken, te verwerken. Deze Engelse toeristen behoorden tot de lokale folklore van onze badstad. In tientallen cafés werd het zanggeweld, veelal met behulp van een pianist, in gang gehouden.

Hotel Birmingham in de Louisastraat, hoek vormend met de Langestraat.

Het Glenmore Hotel in de Hofstraat.

Kleine hotels

Het waren meestal kleine hotels of pensions die de paastoeristen opvingen. Ook de grotere hotels hadden in die periode hun gasten, maar die vonden vooral hun weg naar de kursaal en natuurlijk naar de speelzaal.

Het zijn vooral die kleine hotels die ons altijd geboeid hebben. Zij boden hun klanten altijd een prentkaart aan met een afbeelding van hun deftig uitzienend logementshuis. Iedere prentkaartenverzamelaar uit een van de kustgemeenten bezit beslist enkele exemplaren van die kleine hotels.

Die kaarten zijn trouwens zeer gegeerd. Ze kenden een hoogtepunt in de dertiger jaren toen de betaalde vakantie

in zwang kwam. We hebben er lukraak een tweetal uitgekozen. De ene kaart is een afbeelding van het Glenmore Hotel, gelegen aan de Hofstraat 25. Volgens de beschrijving bezat dit hotel 25 kamers en in 1936 betaalde men er 40 fr. voor volpension en 35 fr. voor een kamer. Op de tweede kaart herkent men het Hotel Birmingham, gelegen in de Louisastraat 13. Dat hotel telde 20 kamers en volpension kostte er 40 fr.

Veel van die kleine pensions en hotels zijn intussen verdwenen. Ze moesten plaats maken voor flatgebouwen. Diegenen die gebleven zijn, kennen elk jaar rond Pasen een bloeiperiode en brengen zo het toeristisch seizoen op hun manier op gang.